

Ter herinnering aan onze dierbare man en vader

Johannes Gerardus Wanink

echtgenoot van

Maria Berendina Jansink

Geboren te Hezinge (gem. Tubbergen) 13 december 1905, plotseling overleden na een tragisch ongeval, nog voorzien van het H. Oliesel, op 27 juli 1963 te Rossum bij Oldenzaal en daar op het r.k. kerkhof begraven op 31 juli 1963.

Bij het zo plotselinge verlies van vader voelen we dat ons leven in Gods hand is. Want menselijker wijze gesproken mocht hij niet zo snel van ons heengaan. Zo ging hij die morgen met één van zijn jongens weg, en binnen een half uur moesten we al met St. Paulus erkennen: „O afgrond van rijkdom en wijsheid en kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn toch Zijn raadsbesluiten, hoe onnaspeurlijk Zijn wegen”. (Rom. 11, 13)

Zo stil hij van aard was, zo stil is hij van ons heengegaan, zonder zijn gebruikelijk woordje bij elk kort of lang afscheid: „Goed oppassen, hoor!” Vader, wat missen we U toch in ons gezin en in het bedrijf. Samen met moeder hebt u jarenlang lief en leed gedeeld met uw zeven jongens en vier meisjes. U deed alles voor ons zonder veel te spreken. Zo groot het gezin was, zo groot was ook uw goedheid. Dank U, Vader, voor dit stille en toch zo sprekende voorbeeld.

Lieve moeder, die nu met zo'n groot gezin achterblijft, U hebt Moeder Maria zo dicht bij ons gebracht, die in de Schrift „de trots van ons volk” wordt genoemd. U bent de trots van ons gezin! Moge de roeping tot de geestelijke staat van een van Uw jongens, hetgeen toch zo'n innig medeleven en warme belangstelling bij onze grote familie ondervindt, U tot een hechte steun zijn.

Heer Jezus, bereidt voor Vader de plaats in de hemel, vanwaar hij voor ons een krachtige voorspreker is, totdat we hem over een „korte tijd” terugzien.